

Kohtulahendite kogumik

Kohtuasi C-266/14

Federación de Servicios Privados del sindicato Comisiones obreras (CC.OO.)

versus

Tyco Integrated Security SL

ja

Tyco Integrated Fire & Security Corporation Servicios SA

(eelotsusetaotlus, mille on esitanud Audiencia Nacional)

Eelotsusetaotlus — Sotsiaalpoliitika — Direktiiv 2003/88/EÜ — Töötajate ohutuse ja tervise kaitse — Tööaja korraldus — Artikli 2 punkt 1 — Mõiste „tööaeg” — Töötajad, kellel ei ole kindlat või tavapärasest töökohta — Töötajate elukohast esimese kliendi juurde ja viimase kliendi juurest töötajate elukohta liikumise aeg

Kokkuvõte – Euroopa Kohtu (kolmas koda) 10. septembri 2015. aasta otsus

1. *Sotsiaalpoliitika — Töötajate ohutuse ja tervise kaitse — Direktiiv 2003/88 tööaja korralduse teatavate aspektide kohta — Tööaeg — Mõiste — Töötajad, kellel ei ole või ei ole enam kindlat või tavapärasest töökohta — Töötajate elukohast esimese kliendi juurde ja viimase kliendi juurest töötajate elukohta liikumise aeg — Kaasaarvamine*

(Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/88, artikli 2 punkt 1)

2. *Sotsiaalpoliitika — Töötajate ohutuse ja tervise kaitse — Direktiiv 2003/88 tööaja korralduse teatavate aspektide kohta — Kohaldamisala — Töötasu — Väljajätmine*

(Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/88, artikli 7 lõige 1)

1. Direktiivi 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta artikli 2 punkti 1 tuleb tõlgendada nii, et sellistel asjaoludel, mil töötajatel ei ole või ei ole enam kindlat või tavapärasest töökohta, on aeg, mille töötajad kulutavad iga päev liikumaks oma elukohast tööandja määratud esimese kliendi juurde ja tööandja määratud viimase kliendi juurest oma elukohta tagasi, käsitatav „tööajana” selle sätte tähenduses.

Korduvalt on sedastatud, et direktiivi 2003/88 artikli 2 punkt 1 määratleb mõistet „tööaeg” kui iga ajavahemikku, mille jooksul töötaja teeb tööd, on tööandja käsutuses ning tegutseb või täidab oma kohustusi kooskõlas siseriiklike õigusaktide ja/või tavadega ning seda mõistet tuleb käsitada vastandina puhkeaja mõistele, kuna need kaks mõistet on vastastikku teineteist välistavad. Selles kontekstis ei näe kõnealune direktiiv ette vahepealset kategooriat töö- ja puhkeaja vahel.

Mis puudutab mõiste „tööaeg” esimest koostiselementi, mille kohaselt töötaja peab tegutsema või täitma oma kohustusi, siis tuleb märkida, et selliste töötajate ringi liikumine, kellel ei ole alates nende tööandja otsusest piirkondlikud kontorid kaotada enam kindlat või tavapärasest töökohta, on vajalik selleks, et need töötajad saaksid tööandja määratud kliendile tehnilise iseloomuga teenust osutada.

Pealegi, enne kui kõnealused kontorid kaotati, käsitas tööandja aega, mis töötajatel kulus piirkondliku kontori ning päeva esimese ja viimase kliendi vahel liikumiseks, tööajana. Ringiliikumise arvesse võtmata jätmise viiks selleni, et tööandja saaks väita, et üksnes asjaomastele tegevustele klientide juures kulunud aeg kuulub mõiste „tööaeg” alla direktiivi 2003/88 artikli 2 punkti 1 mõttes, mis moonutaks seda mõistet ja kahjustaks töötajate ohutuse ja tervise kaitse eesmärki.

Mis puudutab nimetatud mõiste teist koostiselementi, mille kohaselt peab töötaja olema tööajal tööandja käsutuses, siis on otsustavaks faktoriks asjaolu, et töötaja on kohustatud füüsiliselt viibima tööandja määratud töökohal ning et ta on tööandjale kättesaadav, et olla vajaduse korral kohe võimeline oma tööülesannete täitmisele asuma. Selleks, et töötajat saaks pidada oma tööandja käsutuses olevaks, peab see töötaja olema pandud olukorda, kus ta on juriidiliselt kohustatud täitma oma tööandja juhiseid ja viimase jaoks tegutsema. Seevastu töötajate võimalus hallata oma aega oluliste piiranguteta ja pühenduda oma huvidele on asjaolu, mis viitab sellele, et kõnealune aeg ei kujuta endast tööaega direktiivi 2003/88 tähenduses. Käesoleval juhul on asjaomased töötajad esimese kliendi juurest viimase kliendi juurde läbitava teekonna kestel allutatud tööandja juhiste; viimane võib klientide tellimusi muuta või tühistada või lisada.

Mis puudutab mõiste „tööaeg” kolmandat koostiselementi, mille kohaselt töötaja peab tegema vastaval ajavahemikul tööd, siis täidab töötaja, kel ei ole enam kindlat töökohta, kliendi juurde siirdudes või kliendi juurest ära tulles oma kohustusi ja teda tuleb pidada selle teekonna kestel tööl olevaks. Kuivõrd liikumine on kindlat või tavapärast töökohta mitte omavate töötajate staatusega lahutamatu seotud, ei saa kõnealuste töötajate töökoha käsitust taandada ainult nende füüsilisele viibimisele tööandja klientide juures.

(vt punktid 25, 26, 30, 32, 33, 35–39, 43 ja 50 ning resolutsioon)

2. Vt otsuse tekst.

(vt punkt 48)